

lemez

■ **FLAME** A magyar származású holland hegedűművészt, Gwendolyn Masint többször hallottam már koncerten. Ritka élmény, amikor a lemez ilyen szuggesztíven képes felidézni az előadó fizikai jelenlétét. Miközben legújabb, *Flame* című korongját hallgatom, játéka 3D-s hologramként vetíti elém őt magát és szenvedélyes, szélben hajlongó fmozdulatait. Zsigerből tör fel belőle minden hang. Órá mondják, hogy *musician animal*. Amit pedig a firenzei mester, Lorenzo Carcassi 1761-ben épített hegedűjéből felszabadít, az maga a nyers természeti erő. A tűz kettős természetét testesítik meg a darabok, legalábbis Masin értelmezésében, melyek hol szenvedélyesen felégetik, hol csak szelíden bevilágítják komfortzónánk holt tereit. De bármilyen hőfokon is égjen,

Masin nem esztétizál. A lemez nyitódarabjában, Debussy *g-moll hegedűszonátájában* a vonót Kill Bill szamurájkardjaként forgatja. Merész glissandók sikoltanak az élén, néha hallani, ahogy húsba vág vele, hogy aztán szelíd brutalitása felolvadjon a materiális valóságon már-már gúnyolódó üveghangokban. Masin nagyon magasra teszi a lécet Debussy utolsó művével, de a műsort a későbbi darabokban is képes ennek hőfokához igazítani, legyen szó átiratról vagy eredetileg is hegedű és zongora duettjére írott műről. Legnagyobb bravúrja, hogy játékaival képes feloldani a hegedű hangszer mi voltát. De még ennél is tovább megy. Olyan szinten hozza közös nevezőre Debussy, Szymanowski, Messiaen, Stravinsky, Ravel zenéjét, mintha a lemez teljes anyagát egyetlen komponista jegyezné.

Masin magas hevületű zenélésének hűvös ellenpontja a zongorista, Simon Bucher minimalista, fekete-fehér játéka. Garantált katarzisz, csakis haladóknak.

- kling -

Orchid Classics, 2017

